

»Kvindevalgret« give en Redegørelse af Begivenhedernes Gang.

Saadan som Forretningsordenen i Øjeblikket er indenfor Københavns Borgerrepræsentation, er de forskellige politiske Partier delt i Grupper, indenfor hvilke Partierne tager Stilling til Sagerne, førend man samlet drøfter dem i Salen om Mandagen.

Der er Sager, som kaldes Gruppesager, og i disse er der Stemmetvang, hvilket vil sige, at hele Gruppen skal stemme eens Ja eller Nej. Der er andre Sager, i hvilke Medlemmerne har Lov til at stemme, som de vil, efter Overbevisning. — I en saadan Sag, hvor man frit havde Lov til at tage Standpunkt efter sin Overbevisning (det drejede sig her om Københavns en gros Grønttorvs Flytning eller Forbliven paa sin nuværende Plads), stemte jeg sammen med 3 andre af den Gruppe, hvortil jeg hørte (den borgerlige Fællesgruppe) med Socialdemokraterne for Torvets Flytning. Grunnerne for eller imod skal jeg ikke komme ind paa her, da det vil tage for megen Plads og rimeligvis kun vil interessere de færreste af Læserne. Saa meget skal jeg kun sige, at jeg stadig er af den Overbevisning, at en gros Grønttorvet bør flyttes.

Da det trak op til Valg, fik jeg en skriftlig Forespørgsel fra Københavns kommunale Vælgerforening om, hvorledes jeg stillede mig til Sagen »en gros Grønttorvet«; herpaa svarede jeg, at mit Standpunkt selvfølgelig var det, jeg havde afgivet min Stemme for, og at jeg fremdeles forbeholdt mig at staa frit overfor, hvad der maatte fremkomme i denne Sag — som aldrig havde været en Gruppesag. — Da man imidlertid nu til det kommende Valg ikke ønskede at have Kandidater, som stemte for en gros Grønttorvets Flytning, henstillede man til mig at nedlægge mit Mandat, hvortil jeg svarede Nej; jeg havde jo haft Ret til at stemme efter Overbevisning (hvilket Formændene ogsaa indrømmede), og det var vigtigere for mig ikke at svigte denne, end at beholde mit Mandat i Borgerrepræsentationen. — Hermed sluttede Forhandlingerne, hvis Resultat blev, at

mit Navn ikke fandtes paa Listen til det kommunale Valg.

Dette er kort og godt Sagens Sammenhæng. Tre af vi fire, som stemte for Torvets Flytning, Hr. Tømremester Kornerup-Koch, Hr. Gartner Niels R. Møller og jeg, vi blev ved vor Overbevisning, og blev altsaa kasserede; den 4de, fhv. Detailhandler Hr. Johan Nielsen, var parat til at forandre sit Standpunkt og beholdt altsaa sit Mandat i Borgerrepræsentationen.

Thora Knudsen.

Gave til Landsforbundet.

Direktør N. Hjort, som allerede tidligere har skænket en Del Eksemplarer af sin afdøde Hustrus Bog: »Kvinderetsbevægelsen i Nordamerika« til Landsforbundet, har nu foræret os Restoplaget af Bogen. Det vil nu blive muligt at lade hver af Foreningerne faa et Eksempplar. De Eksemplarer af Bogen, der hidtil har cirkuleret mellem Foreningerne, har været meget efterspurgt, da den fortræffelige Bogen egner sig udmærket til Oplæsning ved Medlemsmøder.

Hvis nogle af Foreningerne ønsker Bogen tilsendt straks, bedes de henvende sig til Frk. Orth, Pilestræde 47, Kbh. K., eller Fru E. Munch, Østerbrogade 138, Kbh. Ø. Bøgerne vil, hvis de ikke udtrykkelig ønskes straks, efterhaanden blive sendt til Foreningerne eller til Kredsformændene sammen med andre Forsendelser.

**Landsforbundets Valgretsmærke
bør sættes paa alle Breve.**

Arbejdet ude i Landet.

Mens Eksprestoget d. 9. Septbr. 1911 suste gennem nogle af Danmarks dejlige Egne — Fredericia-Randers — var i det samlet de fleste af de Kvinder, der agtede sig til Landsmødet — og det var mange.

Vi var 3 herfra, men opsamlede hele Vejen flere og flere, som vi kendte, dels personligt, dels fra vore Foreninger. Man stiftede nye Bekendtskaber, man samlede i Klynger i Vognens lange Gang, hvor vi stod som Sild i

Tønder, og jeg glemmer ikke min Forbavelse, da jeg, et Sted, hvor vi skulde skifte Tog, saa den Strøm af Kvinder, der rejste med samme Tog, som vi. — Jeg havde ikke før deltaget i et Landsmøde og havde ikke tænkt mig en saadan Tilslutning. Hele Vejen drejede Samtalen sig om, hvad vi vilde komme til at opleve paa Mødet, og jeg var spændt paa at se, om de ledende Kvinder vilde kunne styre det hele paa en for Kvinder med vore Krav værdig Maade; dog, her blev jeg overbevist om, at Kvinder har Organisations- og Administrationstalent som de bedste blandt Mændene, Ro og Værdighed var der over hele Linien. Det forekommer mig nemlig, at kræver vi Ligestilling med Mænd, saa er det, indtil vi faar den vor første Pligt at kritisere os selv, at øve os i at beherske vore Tanker og vore Ord, i Diskussion og Foredrag, og at tie, mens andre taler. Jeg antager, at det er denne kvindelige Livlighed, som jeg ofte har ærgret mig over i Forsamlinger, der har voldet, at »Kvindeforsamlinger« saa ofte er blevet stærkt kritiseret. Men heldigvis er denne »Smaasnakken i Rækkerne« under en Formands Sags-Fremlæggelse forældet, og de Kvinder, som har noget paa Hjerte, kan nu altid finde Lejlighed til at udtale sig fra en Talerstol. Saa vidt er vi jo nu i Danmark!

Efter dette lille Intermezzo vil jeg nu vende tilbage til Jernbanekupéen, thi det var, hvad der blev talt om, at jeg her vilde skrive. Der var jo mange Foreningsformænd til Stede, og selvfølgelig kom vi til at tale om vort Arbejde i Foreningerne, og vi lovede at meddele gennem »Kvindevalgret« lidt om vore Foreningers Arbejde. Det var interessant for os Sjællændere at høre om de jyske og fynske, dog er der endnu ingen, der siden den Tid har ladet høre fra sig, men saa tales vi ved baade i Ollerup og paa Landsmødet.

Da vi her i Borup nu har afsluttet vort Regnskabsaar og dette Aars Møder, vil jeg fortælle, hvad vi har haft for. — Jeg vil i første Række nævne vore Bestyrelsesmøder som noget af det morsomste. Naar man i et Aar har siddet sammen og drøftet Foreningens bedste, falder der altid som Slutning paa et Møde en god Samtale af, og desuden har jeg læst eller fortalt et og andet, som jeg paa vor Sags Omraade har oplevet eller hørt; vi 7 Kvinder har arbejdet i bedste Forstaaelse og med Villie til at agitere hos Naboer og Bekendte, saaledes at »Stemmeret for Kvinder« ikke mere staa som en fremmed Tanke for os her i Borup. Vi har organiseret os saaledes, at hvert